

නිවානා Nirvana

සසුන් අඹරේ ගුරු තරුව

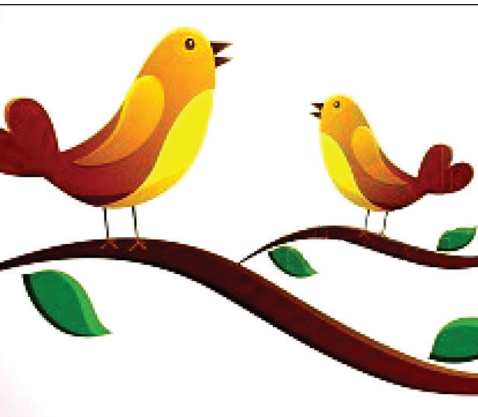
සසුනඹරේ ගුරු තරුවයි විදු	සාර
සිල්වත් බවින් තෙවලා දහමින්	සාර
කුරුවී හඬින් දම්දෙසුවේ දී	මිහිර
නානිමිසද ඔබයි මේවා	ලංකාර

අපිස් ගුණෙන් සහ ගුණයෙන් පිරි	පුන්ය
උපුපටිපත්ත දුටුවන්හට සුප	සන්ය
සහ පරපුරේ පෙරමග වැඩි හිමි	යන්ය
මිහිරගමට මුලු ලකටම ඔබ	රන්ය

අනු වසක් උර රැදී අරහත්	ධජය
දෙවන සියවසේ ලෝ වැඩු පින්	කදය
පන්තිද කවිය ඔබ ගුණ වැනුමට	මදිය
පරසතු මල් පිදේ මග නානිමි	වැඩිය

අඹගහවත්ත සහ පරපුර කර	සොබන
දිරිමත් කලා යායුතු මග	නොවරදින
නිවනක් ඇතත් නොදුරකි ඔබ හට	කලන
නැවතත් වඩිනු මැන ලක්පොලවට	මෙහින

◆ අසංක දිසානායක London

අත්සතු ලදක් දෙස නොබලන් වපර ඇසින්

කරනම් ගසා අහසින් අඹ ගහට	නැග
දළ කොළ කඩා තුඩගින් ඇන කරන	දහ
රැකවල් කරන් හිටියත් යන අතර	මග
නුඹ දන්තවා මා අත්සතු ලදක	වග

ඔහු මේ කැදැල්ලට මා අරගෙන	ආවේ
ගිය පෝ දිනයි මොරපුරන වරු	සාවේ
මට ඔහු තමා ඔහුටද ඇති සැප	මාවේ
අප එක් සිතින් මයි එක සෙවනට	වුවේ

අඩවන් නෙතින් බැල්මෙන් ඉහිකරන	විදි
මගෙ හිත නමාගන්නට දැරූ වෙහෙස	මදි
යන එක හොඳයි අකුලාගෙන දහර	පොදි
ඔහු ආවොතින් නුඹේ අත්තටු දෙකම	සිදි

ගැයුවත් නුරා ගී කියමින් නෙක	තාල
බැලුවත් හොරෙන් අඩ බැල්මෙන් මන	මාල
රැහුවත් කොතෙක් රැහුමන් කරමින්	ලීල
මමවත් මගේ හදවත නැත ඔට	ලෝල

තටු විහිදුවා අත්තෙන් අත්තකට	ගිහින්
මගෙ ගෙට එබෙන්නේ දල්වා දෙනෙක	සිහින්
කොන්කර දමයි නුඹ දවසක නුඹගෙ	රැහින්
අත්සතු ලදක් දෙස නොබලන් වපර	ඇහින්

හොට ලස්සනයි කර මාලය රතට	රකයි
ගත ලස්සනයි දිළිසෙන කොළ පැහැය	ඇතැයි
ගති ලස්සනයි නැත්තේ හැම දෙනම	හිතයි
අවලස්සනයි නුඹේ හැම සිතුවිලිද	කැතයි

පලවැල අරන් එන හිමි දැන් ලහම	ඇති
පල නැත කොතෙක් හිටියත් වටපිටම	එකී
පලවා හරින්නට පෙර හිත සැකය	හිකී
පලයන් මාලගිරවෝ හුරකලය	ඇති

පරබැල් සොයාගෙන ගොස් සෙවනැති	නැතක
හැදවත් කැදැල්ලක් තුරු මුදුණේ	බෙණක
සිත සන්තොසින් ඉන්නට නුඹටත්	දිනක
හමුවෙයි කුරුළු කෙල්ලක් පැහැබර	කණක

◆ රත්නා ලංකා අබේවික්‍රම Sri Lanka

කවියට කලාවට නිති අත හිත	දෙන්නට
මෙම කවි පිටුව වෙන්වෙයි පාඨක	යින්ට
සිතුවිලි ලියා හැකි පමණින් කෙටි	වෙන්ට
අප වෙත එවනු මැන කාටත් කිය	වන්නට

මව්පියන් - දරුවන්

කඳු ලෙන් ලේ කිරෙන් සෙනෙහෙන් ඉපිල	යන
හැද වැඩු දෙමින් ගරුහැරුකම් සියලු	දින
පි දු මට මෙන්මැ වැදුමට මතුකරන	පින
බු දු ගුණ සේය මව්පිය දෙදෙනෙකුගෙ	ගුණ
සිව් මහ නිදන් ගෙන තැබුවත් දෙපය	ලහ
මව් පිය සෙනෙහසට මිලකළ නොහැකි	වග
කවු රුත් හිතනු දරුවන් දැක දැහැමි	මග
සව් කෙලෙසුන් නසන පින ඇත සසර	අග

සිත් දැන දුකට සැපතට නිරතුරු	ලත්ව
වත් පිළිවෙත් වලින් බොදු විරු සිත	ලුත්ව
උත් තම දෙගුරුන්ව උත්තම දරු	වත්ව
අත් වැල් බැදගන්න මෙන් සිත් පිරි	පුත්ව

◆ කිවිපති පාතකඩ කුලතිලක මහරගම Sri Lanka

from Salalihini Sandeshaya of Ven. Thotagamuve Sri Rahula Thera නොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල මානිමියන්ගේ සැලලිහිණි සංදේශයෙන්

සමනොළ මුහුල මහ සමුදුර මෙවුල්	බර
සු ල ක ල පුවල ලකහන සිරි යොවුන්	වර
තර ක ල විසල් වාසල් යතුරු මෙ	නුවර
බැද හ ල රුවන් තනපට කියලිය	පවුර

සමනොළ කන්ද යනු ලංකාගඟාව බැඳ ගැටගසා ඇති කෙස්වැටියයි. මනා සමුද්‍රය ඇස හිණවටා බැඳ ඇති මේබලාදාමය හෙවත් අලංකාර බඳපටියක් සේ පෙනෙයි. නුවර ආරක්ෂාවන සේ තනවා ඇති ගේට්ටුවක් සහිත මනා පවුර ලකහන තරුණ වියේදී බැඳ ඉවත දැමූ රතීන් කළ තනපටක් වැනිය. !

Samanola muhula maha samudura mevul bara Sulakala puwala lakangana siri yovun vara Thara kala visal waasal yathuru menuwara Benda hala ruwan thanapata kiyaliya pavra

The rampart round the city is like a golden band with the large city gate as its buckle, worn in her youth by the beautiful maiden Lanka, whose knot of hair is Adam's Peak (Mount Samanala) and whose waist band is the mighty ocean.

අප හැර ගිය හිතවතාට!

ප්‍රංශය වෙතට පැමිණියේ ඔබ කැළණි	පුරෙන්
ඔබ අප හමුවුණේ සුභදව පැරිසි	යෙන්
නිති හමුවුණේ නැත රස මසවුළු සම	ගින්
දුටු තැන නමුත් ලැබුණේ මුව සිහන	දසුන්
ගෙවු මුත් දිවිය බාධක මැද යුරෝප	යේ
මැසිවිලි නැගුවේ නැත නැත ඔබ පිටින	යේ
සුමිතුරු සංවාද රැකියා දිවා	රැයේ
ඉටු කළ බව දනිමු යුතුකම් විරාම	යේ

වියපත් වීම ලෙඩ දුක් ඝනට උරුම	යි
අප දත් බුදු දහම එය මොනවට පෙන්ව	යි
සිරිලංකාව හැර යළි ඔබ නොඑන බව	යි
ලබැදි සොයුර ඔබ හට අම නිවන් සුව	යි!

පුත් II වන දා ශ්‍රීලංකාවේ නිවාඩු ගතකරමින් සිටිය දී හදිසියේ විශෝවුණු පැරිසියේ විසු අප සහඳ සුනිල් බණ්ඩාරයන් වෙනුවෙන්.

◆ සන්ධ්‍යා කුමාරගේ Paris France

අපේ අත්තමම!

සුළඟ හමනවා - ගස්වල කොළ ගැලවෙනවා මිදුලෙ පිරෙනවා - වදුලක් වගේ පෙනෙනවා

අත්තමමා පාන්දරින් මිදුලට යනවා ඉඳල අරන් මිදුල පුරා ඇස ඇවිදිනවා ඇවිද ඇවිද ඉඳලින් වැලිකැට පිසලනවා වදුල වගේ පෙනුණු මිදුල කළපිළි වෙනවා

මිදුල ඇමද අත්තමමා අත සෝදන්නේ සුවද කුරු කුප්පිය වට්ටියෙන් බහින්නේ රුක්අත්තන සමත් පිටිව මල් ඇතිරෙන්නේ බුදු කුඩුවේ බුදු පිළිමට එළිය වැටුන්නේ

හැමදාමත් අත්තමමා මිදුලට යනවා ඉඳල අතට ගෙන මිදුලේ රටා මවනවා ගේ ඉදිරියේ බුදුගෙයි මල් පහන් පිදෙනවා අත්තමමා පහන් සිතින් බුදුන් වදිනවා

◆ මාපෙල්ලේ කුමුදු රොනාන් අමරසිංහ Edmonton, London

වළාමොදු සහ දියබිඳ

ඇය -
දනිමි ඔබ වළාමකි
අනන්තයේ තුනීවුණු
කිසිවිටෙක එක තැනක
රැඳෙන්නට නොම සිතුවුණු
පිරි දිය බිඳුවකව
ඔබට රහසේ බැඳුණු
අවසර ද සරන්නට
විසල් ලොව ඔබ රැඳුණු

මහු -
මගෙ සෙවණ පතයි තව
තවත් දිය බිඳු පොකුරු
ගොනු නොවෙමි පැතිර යමි
නොහිමි අහසක සොඳුරු
වැස්ස වී ලැගුම් හැර
මගෙන් නික්මෙනා තුරු
සිහිලසින් වෙලෙන්නමි
ලොවට නොදැනෙනා යුරු

◆ උදේනි සිරිමාන්න පිළියන්දල Sri Lanka

හිතැහෙන්න සඳුවන්ගේ!

ඔබ දෙනෙත් කවුළුවෙන් උතුරා ගැලූ කරුණා සිසිලස හදවතින් දනන් හට
පෑ සෙනෙහසේ මෙන් සිසිල පිනට, දනට දැන දිගු කළ සෙනෙහෙබර සොයුරියේ, වුවා ඔබ අපට සඳවන !

සිතා ගන්නට දරාගන්නට බැ කුරිරු වුයේ ඇයිද මෙතරම දෙවෙයේ සරදම....
පවුකාර වීද අප රෝහලේ ඇඳක් මත ගාන්තව නිසල ලෙස සිටින ඔබ දකින්නට....

ඇසේ ගුණ ගායනා නිරන්තරයෙන් ඔබ වටා සිටින ඔබේ ලබැඳියන්ගේ මුවින්..... සඳවතින්යේ නොඇසේද ඔබට එය සිටින්නේ නෙත් මුවන් වසා නොසොල්වා - නොසෙල්වී....

දෙකන්වල අගුල්පත් විවරකර සඳවතින්යේ..... හිතැහෙන්න අප හා එක්ව වෙනදා ලෙසින් ඔබ නුවන් තලාවේ සිහන මල් පුබුදලා.....!

◆ මොරිත් සී. පෙරේරා London W11

අසිරිය
වැහි සුළං කෝබස දරා ඉවසමින් බිම බලන් හිඳිනා රෝස කැකුළකි
හඬනවාදැයි හිතැහෙනවාදැයි කාටවත් නොතේරේ
◆ එරංගා පෙරේරා Netherlands

සිතක මතක

වරෙක සිත අවදිවී පෙරලමින් මතක පොත සිතුවී සමුදුරු වෙරළ වෙතට යයි නොදැනීම බිඳෙන රළ නගන හඬ කරයි මතකය අවදි ගෙනයමින් සිත සිතින් මාවතට නොනැවතී

හමුවූ දින එකවූ දින විශෝවන් එහි ඇතේ කියු කතා නැග සිතා නැවුම් වී යළි ඇසේ වසර ගණනක් පැරණි මතකයන් අළුත් වී හිත මිතුරු නැසියන් තතු සිතට එයි ඇදී

සිදී නැති මතකයන් අළුත්කර දෙන සිතක් ඇති තුරා තරුණ වෙමි දිනපතා මම සිතින්

◆ සුනිල් පෙරේරා Skegness Linconshire UK

පන්දු හරඹ

බෙදී දෙපිලකට දෙපිරිස් පිටිය	මැද
සැදී පැහැද සටනට වන් සෙබළු	ලෙද
හු දී ජනයනගෙ නෙත සිත එකට	බැද
ව දී පොරට පෙනවා පන්දුවක	තෙද

මොලවා මීටෙන් පහරක් පන්දුවට	ඇන
ග ල වා ගෙන එකෙක් එය තව එකෙකු	ගෙන
එ ල වා එන්නවුන් හැර වෙනතකට	පැන
ප ල වා හරියි තවකෙකු ඉදිරියට	එන

නවා කරකවා දෙඅතද සමග	දෙපා
ය වා පන්දු එකිනෙක වෙර විරිය	පපා
ද වා ලන්ට හැදු විට ගත වෙහෙස	නොපා
ම වා පෙන්වමයි පින්තෙන් නොයෙක	උපා

දෙපයට වරය දී පන්දුව රැගෙන	යකී
එය දැක අයෙක් මග අවුරාලන්ට	එකී
ජයගෙන එක් පිලක් ඔල්වරසන්	නගකී
පැරදුණ අනෙක් පිල හිය අත් බැද	තැවෙකී

ද කි තත් කෙනෙකු තුළ ඇතිවන	ලකැවීම
නොමදත් තවුන් විලසට ජයගොස	පැම
මිනි සත් කමට පටහැනි මෙම	තැසිරීම
දැ කගත් හැකි තැනක් වෙද මෙතැනදී	සේම

◆ සේපාලිකා ජයසිංහ Sri Lanka

සැමදා සිටිමි

ඔබේ මතකය තුරැවිකොට
සිව් වසරක් ගෙවුණේ අප නති කරලා
සංවේගය දැනුණේ ලය සිර කරලා
හංගාගෙන සිටියත් සිත දැඩි කරලා
කඳුළු බිඳක් වැටුණේ මව සිහි කරලා

මුනිවන නැතේ හඬ සවනෙහි රැඳුණ නිසා
ඔවදන ඇසේ නිති සිහියට නැගෙන නිසා
වන මට පෙනේ නෙත් අග එය නෙව්ව නිසා
සෙනෙහස නොම දැනේ දැන් ලහ නොමැති නිසා

අවසන් වදන් ඇසුණේ මට දුර කතනින්
සිහිනෙන් තවත් මුමුණයි ලහ මගෙ දෙසවන්
නොඇසෙන වගක් දැනුනම යළි එම වදනත්
සැණෙකින් විදුලි සැරයක් යයි හද දෙදරන්

මැසිවිලි අසනන්ට අද නැත ඒ සවන
සරදම් වාද වෙන්නට නැත ඒ වදන
සැනසිලි පහස ගෙන දෙන්නට ඒ පවන
නැත අද මවුනි අපහට නැත ඔබේ සරණ

හැරදා ගියේ බැමි බිඳලා නොඑත් නට
පෙරදා පැතු ලෙස සසරෙන් මිඳෙන් නට
නැමදා පතම් මව් නිවනෙහි රැඳෙන් නට
සැමදා සිටිමි ඔබේ මතකය තුරුල් කොට

◆ කෙසම් පෙරේරා Carshalton Surrey UK

පැතුම

බෝපත් සිසිලක බෝ සුව විදිනට ඇළක දොළක වැනිරි
නැහැවෙන්නට

සල් සසු නාමල් සුවද සිඹින්නට කෙදිනකදෝ ගම් පියසට යන්නේ අහස උසට නැගි මාළිග කිබුණට පාර පුරා නෙක වාහන දිව්වට වසන් සමේ ගහ කොළ දළු ලැව්ට ගමේ සිරිය සුන්දර බව කොයිබද

සුදුහම ඇති නැති දෙපිරිස මැදදේ නිල් රතු කොළ බෝ ඉතිරි යන්නේ හිත පාරවනා තනිකම බිඳ දා කෙදිනකදෝ ගම් පියසට යන්නේ !

◆ ධම්ම විජේසිංහ Toronto Canada